

Het Ware Verhaal van Calamity Jane

Het Ware Verhaal van Calamity Jane

Patrick Bernauw
&
Guy Didelez

© 2016 by Patrick Bernauw, Guy Didelez
& vzw de Scriptomanen
Brusselbaan 296, 9320 Erembodegem, België
info@inter-actief.be

www.scriptomanen.org - www.inter-actief.be
www.toneeluitgeverij.blogspot.be
www.bernauw.com - www.guydidelez.be

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Opvoeringsrechten

De organisator of producent van een voorstelling van *Het Ware Verhaal van Calamity Jane* dient over de schriftelijke toestemming van de auteur en uitgever vzw de Scriptomanen te beschikken, 1 ebook of de paperback-uitgave aangekocht te hebben en het verschuldigde, wettelijk gewaarborgde opvoeringsrecht te betalen (125 euro/opvoering).

De toestemming en de boekjes kunnen verkregen worden via een mailtje naar info@inter-actief.be waar verder ook alle informatie zal worden meegedeeld betreffende de betaling van de opvoeringsrechten. Hier is ook een musicalpakket beschikbaar, dat bestaat uit MP3's van de instrumentale en vocale versie van de liedjes + een theaterbrochure (Word document) voor een 'musical korte versie' en een 'musical lange versie'. Ze zijn verkrijgbaar aan 53 euro.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar indien niet werd voldaan aan deze voorwaarden. In dat geval worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd, bovenop een forfaitaire boete van 200 euro.

Wie een beroep wil doen op een coach of een professionele regisseur van vzw de Scriptomanen, kan een mailtje sturen naar hetzelfde mailadres en vrijblijvend meer info en/of een offerte vragen.

**Beluister en download de liedjes gratis op
www.izi.travel/nl
(zoeken op 'Het Ware Verhaal van Calamity Jane')**

Deze swingende western is uitstekend geschikt voor zowel toneelgezelschappen als secundaire scholen en kan zowel in een toneelversie (zonder muziek) als in musicalversie gebracht worden.

Rolverdeling:

Calamity Jane. Een vrouw van middelbare leeftijd en - behalve waar anders aangegeven - gekleed als cowboy (Far West); voorzien van een koppel revolvers + een dolk.

Haar dochter, Janey, een Victoriaans juffertje, opgevoed in Engeland door:

Kapitein Jim O'Neill, een negentiende eeuwse Engelse koopvaardijkapitein, en:

Zijn vrouw **Helen O'Neill.**

Wild Bill Hicock, de vader van Janey, een revolverheld uit het Wilde Westen.

Vier Desperado's van Deadwood. Eén van hen is tevens de dominee (de vader van Calamity Jane); een ander is tevens Jack 1 (Mc Call, de revolverheld); nog een ander is tevens Jack 2 (de Victoriaanse verloofde van Janey); de laatste is tevens de doodgraver.

Vier Wijven van Deadwood.

(Calamity, Janey en Wild Bill zingen ook. Minimaal 2 Desperado's en 2 Wijven van Deadwood vormen het Koor.)

Dit stuk is gebaseerd op historische gegevens, met name de brieven die Calamity Jane schreef aan haar dochter, maar die ze haar nooit durfde op te sturen.

Decor:

Aan de ene kant van het podium bevinden we ons in Amerika, de Far West: een woestijnachtige vlakte; op de achtergrond is een blokhutje te zien. De sfeer is hier wijds en vrij; the sky is the limit.

Aan de andere kant van het podium bevinden we ons in Engeland, in een Victoriaans salonnetje; de sfeer is hier burgerlijk en braaf, knus en 'beschaafd'. Er staat ook een piano.

De overgang tussen beide werelden wordt gemarkeerd door een ruimte die wordt ingenomen door Koor en/of orkest.

EERSTE TAFEREEL

Licht fade in op Engeland: Janey zit aan tafel in het licht van een olielamp in een schriftje te lezen.

Het Koor van Wijven & Desperado's zingt een couplet uit "De Ballade van Calamity Jane":

Oh Calamity!... Calamity Jane,
waar kom je vandaan
en waar ga je heen,
Calamity Jane...
je bent zo alleen,
geen mens om je heen,
Calamity Jane...

JANEY Zo stel ik mij mama voor.

Licht fade in op Amerika: Calamity Jane verschijnt in het deurgat van de blokhut, met een geweer in haar handen, spuwt in het zand.

JANEY Op een krukje, aan een eenvoudige ruwhouten tafel, in het licht van een olielamp. Vóór haar ligt een schriftje opengeslagen. Op de hoek van de tafel staat een inktpot.

Calamity Jane mikt en schiet. Er weerklinkt ergens een harde kreet van pijn en een doffe plof.

CALAMITY Hallellujah! God hebbe zijn ziel!

JANEY (kijkt op, sluit de ogen) Achter haar... in het licht van de ondergaande zon... zie ik nog net een stukje van de blokhut waarin ze woont...

De zon boven Amerika dimt.

CALAMITY (huivert) Het wordt een beetje fris...

JANEY De avond is al gevallen, maar mama zit niet graag binnen. Mama is opgegroeid in de buitenlucht. Mama legt graag kampvuurtjes aan.

Calamity begint een kampvuurtje aan te leggen.

JANEY (kijkt naar Calamity) Met de steel van de pen tussen haar tanden, tuurt ze in de vlammen van het kampvuur.

Calamity steekt een sigaar op en tuurt in de vlammen van het kampvuur. Ergens briest en hinnikt een paard.

CALAMITY Koest, Satan!

JANEY Het flakkerende licht danst een grillig ballet op de glanzende hals en de gespierde satijnen schouders van Satan, op zijn witte sokken, op de witte bles tussen zijn ogen.

Calamity sleept een zadel met zadeltas uit de blokhut bij het kampvuur en gaat op het zadel zitten. Ze warmt haar handen.

JANEY Satan is de prachtige hengst die mijn échte mama ooit van mijn échte papa heeft gekregen.

In Amerika briest en hinnikt ergens een paard.

CALAMITY Satan godverdomme! Koést heb ik verdomme gezegd! (met een blik naar boven) Verschoon

mij voor de onwelvoeglijke uitdrukkingen, Hemelse Vader.

JANEY Mama kauwt op de pennestok.

Calamity neemt uit de zadeltas een schriftje - identiek aan dat van Janey - en een pennestok. Ze legt het stuk papier op haar knie en probeert te schrijven, wat geen sinecure is in de rook van de sigaar die nog tussen haar lippen bengelt.

JANEY Mama probeert een brief te schrijven naar haar dochter. Naar mij.

CALAMITY (staart even in de verte, maakt aanstalten iets op te schrijven en bedenkt zich dan) Ah verdomme!...

Calamity gooit het schriftje en de pennestok op de grond, staat op, kijkt voor zich uit.

CALAMITY Ik heb je al zo dikwijls geschreven, Janey! Telkens ik een minuutje tijd had, krabbelde ik je een briefje! Soms lagen er maar drie dagen tussen twee briefjes... en soms drie jaar...

JANEY (neemt haar schriftje) Mama heeft die brieven nooit op duur briefpapier geschreven. Nee, ze gebruikte daarvoor een schriftje, dat ik pas vele jaren later onder ogen zou krijgen, toen ik al een flinke jongedame geworden was.

Calamity raapt haar schriftje weer op, bladert erin.

CALAMITY Ik schreef die brieven als een soort dagboek, Janey...

JANEY Ze heeft mij haar dagboek nooit toegestuurd.

CALAMITY Pas na mijn dood mocht je ze te lezen krijgen...

JANEY Ze wilde niet dat ik het té vlug te weten zou komen...

CALAMITY ... mocht je horen wie je moeder wérkelijk was.

Calamity laat het schriftje vallen en: freeze.

JANEY Zo stel ik mij mama voor, terwijl ik met haar schriftje op schoot zit, in het druilerige Engeland, veilig opgeborgen in mijn keurig huis met een keurig tuintje ervoor.

CALAMITY Voor Janey Hickock.

Janey staat op, toont het schriftje.

JANEY Pas vandaag heeft de man van wie ik altijd heb gedacht dat hij mijn vader was, mij dit schriftje gegeven.

CALAMITY Voor Janey Hickock...

JANEY ... stond er met de onhandige hanepoten van mijn mama - mijn échte mama - op de omslag geschreven.

CALAMITY Voor Janey Hickock.

JANEY Janey Hickock? Ik dacht dat ik Jane-Irene O'Neill heette.

CALAMITY Voor Janey Hickock.

JANEY Dat ik de dochter was van Jim en Helen O'Neill. Dat mijn vader kapitein was van een koopvaardij-schip... Hij voer heen en weer over de Atlantische Oceaan, tussen Engeland en de Verenigde Staten... Kapitein Jim, noemde ik hem al sinds ik een kleuter was.

Kapitein Jim komt het Engelse salonnetje binnen, neemt Janey het schriftje af en legt het op de tafel.

JANEY Ik was zo fier op mijn vader in zijn uniform van kapitein.

CALAMITY Zeg haar dat je haar vader niet bent, Jim O'Neill!

JIM Ik ben je vader niet, Jane-Irene...

JANEY Het is niet waar...

JIM Je vader is geen kapitein van een koopvaardij-schip...

JANEY Het is niet waar...

JIM Je moeder is niét jaren geleden gestorven...

JANEY Het is niet waar...

Janey en Kapitein Jim kijken elkaar aan. Kapitein Jim neemt haar handen in de zijne.